

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

Sędziowie SO Małgorzata Grzesik

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 kwietnia 2014 roku w S.

sprawy z wniosku L. N. (1)

z udziałem W. N. (1)

o stwierdzenie nabycia spadku po K. N. i L. N. (2)

na skutek zażalenia uczestnika W. N. (2) od punktu III postanowienia Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 10 października 2013 roku., sygn. akt I Ns 1208/13

postanawia:

1. zmienia pkt III zaskarżonego orzeczenia w taki sposób, iż ustala, że wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty postępowania pierwszoinstancyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie i oddala zażalenie w pozostałym zakresie,
2. ustala, iż wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty postępowania zażaleniowego związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem dnia 10 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim rozstrzygnął o stwierdzeniu nabycia spadku zgodnie z wnioskiem L. N. (1), który popierał uczestnik postępowania- W. N. (3).

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie III postanowienia kierując się stypizowaną w przepisie art. 520 § 1 k.p.c., zasadą, wedle której w postępowaniu nieprocesowym każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. Sąd uznał przeto, że, skoro każdy z uczestników był w jednakowym stopniu zainteresowany udziałem w sprawie i wynikiem postępowania, to każdy powinien też w równym stopniu ponieść koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Koszty postępowania obejmowały: opłatę od wniosku w wysokości 100 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego. Co do tych ostatnich Sąd uznał, że uczestnicy poniosą je we własnym zakresie, zaś dodatkowo uczestnik zwróci wnioskodawcy 1/2 opłaty od wniosku.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się uczestnik postępowania, który zaskarżając go w punkcie III wniósł o jego zmianę poprzez zniesienie kosztów postępowania między stronami oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kosztów postępowania zażaleniowego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

Tak wnosząc zarzucił mu naruszenie art. 520 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie a w konsekwencji wyłożenie na uczestnika obowiązku zwrotu części kosztów postępowania sadowego wnioskodawcy, pomimo braku istnienia sprzecznych interesów pomiędzy stronami.

W ocenie skarżącego nie było podstaw do tego by koszty te zostały rozdzielane między uczestnikami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie było częściowo zasadne.

Aczkolwiek słuszne uczestnik wskazuje na naruszenie w pkt III postanowienia z dnia 10 października 2013 r. przez Sąd Rejonowy art. 520 § 1 k.p.c. będącego, co do zasady podstawową regułą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania nieprocesowego, tym niemniej wniosek o zmianę tego orzeczenia poprzez zniesienie kosztów postępowania między stronami, nie odpowiadał tej regule.

Zniesienie kosztów postępowania, to jedna z zasad rozliczania kosztów procesu opisana w art. 100 k.p.c., a związana z częściowym uwzględnieniem żądań, najczęściej o charakterze procesowym. W niniejszym postępowaniu interesy wnioskodawcy i uczestnika nie były sprzeczne, a na rozprawie w dniu 10 października 2013 r. uczestnik wprost stwierdził, iż popiera wniosek L. N. (1) o stwierdzenie nabycia spadku.

W niniejszej sprawie nie zaistniały zatem okoliczności pozwalające na przełamanie zasady, że każdy uczestnik ponosi koszty swojego udziału w sprawie (art. 520 § 1 k. p. c). Obowiązek ten oznacza, że uczestnik ponosi koszty nie tylko tych czynności, które sam dokonał takich jak koszty ustanowienia pełnomocnika, koszty środka odwoławczego ale też takie które zostały dokonane przez sąd na jego wniosek. Zasada ta, jak wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest nienaruszalna wtedy, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub mimo braku tej równości ich interesy są wspólne. W pozostałych wypadkach sąd może odstąpić stosując reguły przewidziane w art. 520 § 1 i 2 k.p.c. Różny stopień zainteresowania wynikiem postępowania lub sprzeczność interesów uprawnia sąd do stosunkowego rozdzielenia obowiązku poniesienia kosztów lub wyłożenia obowiązku ich pokrycia na jednego z uczestników (art. 520 § 2 k. p. c). Jeżeli uczestnik zachowywał się niesumienne lub w sposób niewłaściwy, lub gdy interesy uczestników są sprzeczne to koszty rozliczane są stosownie do odpowiedzialności za wynik postępowania wg. zasady zawinienia (art. 520 § 3 k. p. c).

W uchwale Sądu Najwyższego z dnia (...)Sąd Najwyższy wyjaśnił, że unormowanie zawarte w art.(...)(...)nie ma charakteru wyczerpującego, a zatem także w postępowaniu nieprocesowym mogą mieć odpowiednie zastosowanie reguły dotyczące zwrotu kosztów procesu według art. 98 i nast. k.p.c.- przez art. 13 § 2 k.p.c. W niniejszej sprawie nie zaistniały jednak takie okoliczności, a zatem stosownie do treści art. 386 § 1 k.p.c. w zw. 13 § 2 k.p.c. i z art. 379 § 2 k.p.c. orzeczono jak w pkt I sentencji.

Wobec tego, że wnioskodawca i uczestnik postępowania są również w tym samym stopniu zainteresowani wynikiem rozstrzygnięcia o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego i zażaleniowego, zastosowanie w tym ostatnim znajdzie również reguła wynikająca z treści art. 520 § 1 k.p.c., o czym orzeczono w pkt II postanowienia.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)